

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ, ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΕΛΕΗΜΟΝΟΣ & ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ, St Albans.

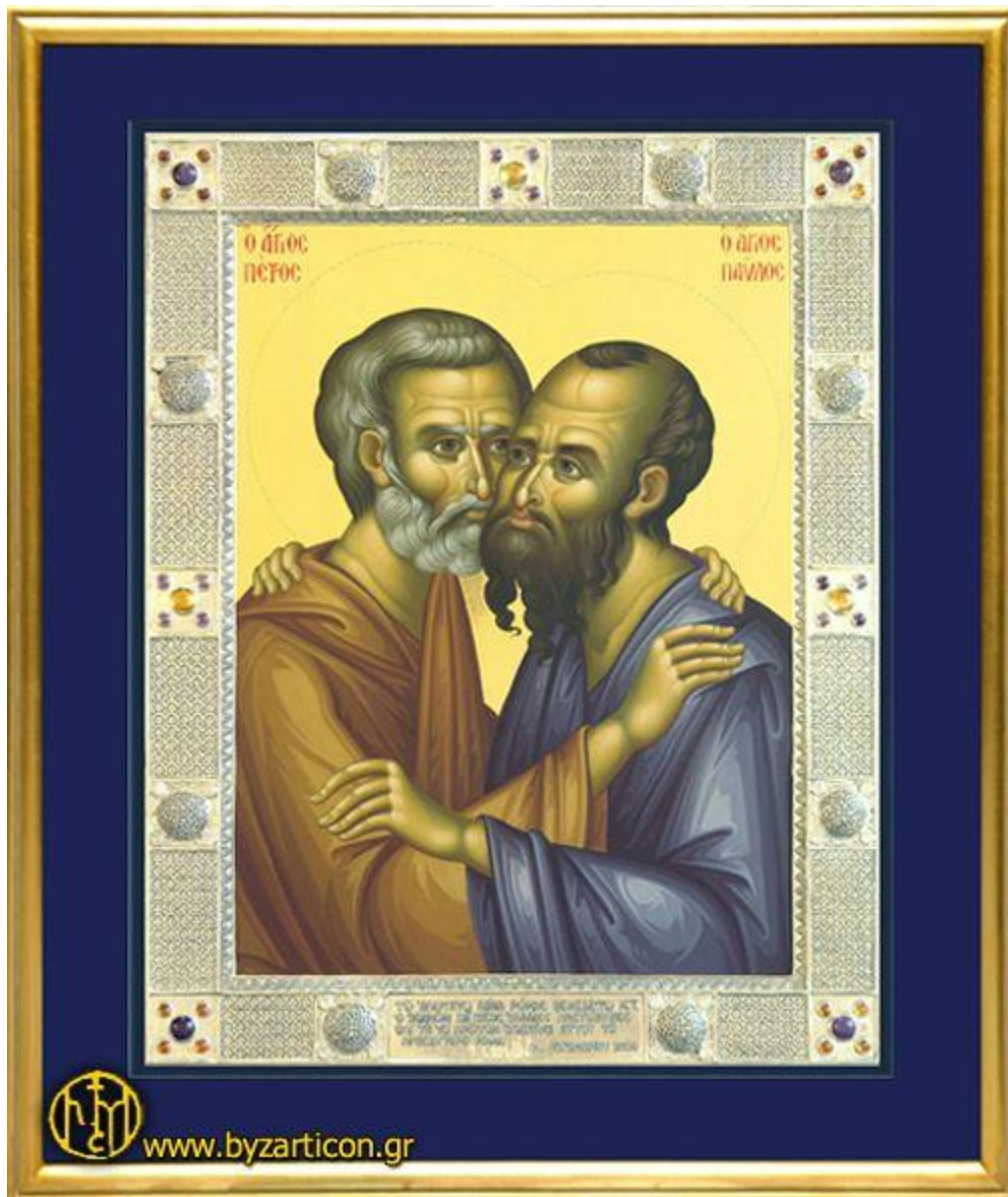
22 Marsden Crescent, St Albans

9367 2860

π. Δημοσθένης Νικολάου 0421704806

www.stparaskevi.org.au frdemos@stparaskevi.org.au

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΙΟΥΝΙΟΥ 2018

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΙΟΥΝΙΟΥ 2018

ΚΥΡΙΑΚΗ 3^η ΙΟΥΝΙΟΥ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ ‘Ορθρος και Θεία
Λειτουργία, 7.30-11.00πμ

ΚΥΡΙΑΚΗ 10^η ΙΟΥΝΙΟΥ Β’ ΜΑΤΘΑΙΟΥ ‘Ορθρος και Θεία Λειτουργία
7.30-11.00πμ

ΔΕΥΤΕΡΑ 11^η ΙΟΥΝΙΟΥ Των Αγ. Αποστόλων Βαρθολομαίου και Βαρνάβα,
Αγίου Λουκά του Ρώσσου, Σύναξις της Παναγίας του
ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ, ‘Ορθρος και Θεία Λειτουργία, 7.30-10.00πμ

ΚΥΡΙΑΚΗ 17^η ΙΟΥΝΙΟΥ Γ ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ‘Ορθρος και Θεία Λειτουργία,
7.30-11.00πμ

ΚΥΡΙΑΚΗ 24^η ΙΟΥΝΙΟΥ Δ ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΟΥ
ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ, ‘Ορθρος και Θεία Λειτουργία, 7.30-11.00πμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 29^η ΙΟΥΝΙΟΥ ΑΓ. ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ
ΠΑΥΛΟΥ, ‘Ορθρος και Θεία Λειτουργία, 7.30-10.00πμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 20^η ΙΟΥΝΙΟΥ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ, ‘Ορθρος και
Θεία Λειτουργία, 7.30-10.00πμ

Η υπονόμηση της πνευματικής μας ζωής

«Εκείνοι που ζουν στον κόσμο και λυώνουν στις αγρυπνίες, τις νηστείες, τους κόπους και τις κακουχίες, όταν αναχωρήσουν από τους ανθρώπους προς την μοναχική ζωή, σαν σε κάποιο δοκιμαστήριο ή στάδιο, όλη αυτή την προηγούμενη άσκησί τους, την νοθευμένη και επιφανειακή, δεν την συνεχίζουν πλέον».

Τα λόγια του Αγίου Ιωάννου του Σιναΐτου μας καλούν να εξετάσουμε και εμείς την ζωή μας.

Μας καλούν να δούμε στα βαθιά μας ώστε να ελέγξουμε εάν ό,τι κάνουμε είναι τελικά επιφανειακό, κινούμενο από την δίψα μας για επαίνους, για κοσμική εκκλησιαστική αναγνώριση.

Πολλοί χριστιανοί πράττοντας τους τύπους εγκλωβίζονται σ'αυτούς καταντώντας να τυπολατρούν χωρίς η ζωή τους να αγγίζει την ουσία. Υπάρχουν και χριστιανοί οι οποίοι κινούμενοι από ενοχές ή από έναν «χριστιανικό ρομαντισμό» αναπαύονται σε συναισθηματικές εκρήξεις κατάνυξης και ευλάβειας χωρίς οι πράξεις οι οποίες πράττονται να ωφελούν την πνευματική τους κατάσταση. Π.χ. Αφού έχουν μαλώσει με κάποιον άνθρωπο ή έχουν πέσει σε μία σαρκική αμαρτία, ή έχουν βαρεθεί πλέον την παρέα τους, τις βόλτες στα καφέ και στα μπαρ, τους καταλαμβάνει μία αίσθηση κατάνυξης· ανάβουν το καντηλάκι τους στο εικονοστάσι, αρχίζουν θυμιάζουν το σπίτι τους, μπορεί και να αρχίσουν να ψέλνουν, αλλά μέχρι εκεί. Μετά από λίγο τους περνάει αυτή η «φάση» και ξαναγυρνάνε στα ίδια και χειρότερα.

Όλη αυτή η κατάσταση δείχνει μία ανισορροπία πνευματική, ακόμα και ψυχολογική.

Ο άνθρωπος αντί να μπει στην διαδικασία μετανοίας και καθάρσεως από τα πάθη του δια του μυστηριακού τρόπου που προσφέρει η Εκκλησία μας, προβαίνει σε μία αυτοαμνήστευση της αμαρτίας του πράττοντας μικρές εξωτερικές πράξεις ευλάβειας. Με αποτέλεσμα να ζει στην πλάνη ότι προσπαθεί, αγωνίζεται ενώ στην ουσία δεν κάνει τίποτα απολύτως.

Βεβαίως ο Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος στον παραπάνω λόγο του φωτογραφίζει πιο πολύ εκείνους τους χριστιανούς οι οποίοι όχι μόνο κάνουν τα παραπάνω αλλά σχεδόν σε καθημερινή βάση πράττουν ασκητικά παλαίσματα (αγρυπνίες, νηστείες) βασιζόμενοι όμως στο «ίδιον θέλημα», το κρυφό πάθος της κενοδοξίας, την επιθυμία για έπαινο, την αυτοϊκανοποίηση του εγώ.

Ο κίνδυνος λοιπόν να ασκείται κάποιος χωρίς να ωφελείται πνευματικά είναι πολύ μεγάλος. Και είναι μεγάλος διότι ο άνθρωπος έχει την τάση να αυτονομείται από το τρόπο που η Εκκλησία του προτείνει.

Όταν ο χριστιανός δεν ασκείται με υπακοή στην Εκκλησία και στον πνευματικό του πατέρα, όταν ο χριστιανός αρκείται σε μεμονωμένες πράξεις ευλάβειας οι οποίες τρέφονται από έναν αόριστο πνευματικό ρομαντισμό (πάει ανάβει κεράκι σε κάποιον ναό, κάνει πέντε έξι φορές τον σταυρό του μπροστά σε κάποια εικόνα), όταν ο χριστιανός αρκείται σε μία ταπεινολογία, αρετολογία και επιδεικτική τήρηση των τύπων, τότε ενώ βρίσκεται μέσα στο λιμάνι (την Εκκλησία) ναυαγεί.

Πώς λοιπόν θα απαλείψουμε τον κίνδυνο αυτόν; Ο κίνδυνος να μείνουμε στην επιφάνεια των πραγμάτων πάντα θα υπάρχει. Υπάρχει στον κόσμο, υπάρχει στα μοναστήρια, υπάρχει στην έρημο.

Ο Άγιος Ιωάννης σημειώνει ότι ο άνθρωπος ο οποίος δεν κάνει και τις τρεις αποταγές δεν μπορεί τελικά να προοδεύσει πνευματικά.

Πρώτη αποταγή: «Αποταγή όλων των πραγμάτων και των ανθρώπων».

Μπορούμε να πούμε ότι ο Άγιος κυριολεκτεί, διότι αναφέρεται σε μοναχούς, όμως ακόμα και σε λαϊκούς μπορεί να εφαρμοστεί ο λόγος του. Να μην είμαστε δηλαδή κολλημένοι σε πράγματα και σε ανθρώπους, να μην είμαστε εξαρτημένοι από πράγματα και ανθρώπους. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα χρησιμοποιούμε διάφορα αντικείμενα ή δεν θα συνδεόμαστε με ανθρώπους, αλλά να μην γίνεται η ζωή μας μία άρρωστη κατάσταση όπου τα αντικείμενα και οι σχέσεις μας με τους ανθρώπους μας αποκόπτουν τελείως ή υπονομεύουν την σχέση μας με τον Θεό.

Δεύτερη αποταγή: «Εκκοπή του ιδίου θελήματος». Η μεγάλη ιδέα για τον εαυτό μας, η υπεραξία που δίνουμε στις ικανότητές μας, η απουσία ταπείνωσης, η τάση μας για αυτοπροβολή. Όλα αυτά μας λέγει ο Άγιος Ιωάννης θα πρέπει να κοπούν, να πολεμηθούν ώστε πλέον το θέλημά μας να γίνει το θέλημα της Εκκλησίας, το θέλημα του πνευματικού μας, το θέλημα του Θεού. Π.χ. Δεν νηστεύουμε την Τετάρτη και την Παρασκευή (καθορισμένες νηστίσιμες ημέρες από την Εκκλησία μας) νηστεύουμε από μόνοι μας το Σάββατο και κοινωνούμε την Κυριακή χωρίς την ευλογία του πνευματικού μας πατρός, αυτό αποδεικνύει την ύπαρξη φοβερού εγωισμού (ίδιον θέλημα). Ή ερμηνεύουμε όπως θέλουμε τους λόγους των Πατέρων χωρίς να συμβουλευόμαστε πιο έμπειρους

ανθρώπους (νομίζουμε ότι είμαστε πιο έξυπνοι, πιο σοφοί), βγάζουμε τον δικό μας κανόνα ή αλλάζουμε τον κανόνα που μας έβαλε ο πνευματικός επειδή θεωρούμε ότι αυτό που κάνουμε είναι πιο σωστό.

Τρίτη αποταγή: «Αποταγή της κενοδοξίας που επακολουθεί την υπακοή».

Υπακοή σημαίνει ταπείνωση. Χωρίς υπακοή δεν καλλιεργείται η ταπείνωση και χωρίς ταπείνωση δύσκολα ο άνθρωπος θα κάνει υπακοή. Ο κενόδοξος άνθρωπος ζει σύμφωνα με αυτό που θα τον προβάλλει και θα τον αναδείξει και όχι σύμφωνα με την υπακοή που ίσως τον ταπεινώσει ή θα τον κρατήσει στην μακαρία αφάνεια.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι όλα τα παραπάνω μας αφορούν όλους, λαϊκούς, μοναχούς, κληρικούς. Αφορούν κάθε χριστιανό, διότι κάθε χριστιανός τελικά υπονομεύει την πνευματική του ζωή με τον εγωισμό του, την ιδιοτροπία του, την αμετανοησία του, την επιπολαιότητά του και την ραθυμία του.

Εκείνος που πραγματικά αγαπά τον Κύριο προσπαθεί παντού και πάντοτε να ευαρεστεί τον Κύριο. Και αυτό που ευαρεστεί τον Θεό μας είναι η ψυχή αυτή που ταύτισε το θέλημά της με το δικό Του θέλημα, που μιμείται την δική Του ταπείνωση, που δείχνει έλεος στους άλλους όπως ο Ελεήμων, που αγαπά όπως η Αγάπη, που σταυρώνεται εκούσια όπως ο Εσταυρωμένος, που ζει μέσα στο φως της Ανάστασής Του, που ειρηνεύει μέσα στην φιλανθρωπία Του, που εμπιστεύεται το θέλημά Του, που εναποθέτει τις αμαρτίες της στον Αναμάρτητο.

Εκείνος που αγαπά τον Κύριο δεν φέρνει δικαιολογίες στα πόδια Του, αλλά με πνευματική αρχοντιά καταθέτει μπροστά Του την ανεπάρκεια, την μικρότητα, το δάκρυ του. Ζητά την Χάρη Του, γιατί ξέρει ότι χωρίς αυτήν είναι στάχτη και πηλός.

Όποιος αγαπά τον Κύριο, δεν διστάζει να χάσει την σκλαβιά του κόσμου (κοσμικό φρόνημα), δεν διστάζει να πληγωθεί από τον κόσμο και να προσπαθήσει πλέον να γίνει το κόσμημα του κόσμου...κι ας μην το ξέρει ο κόσμος.

αρχιμ. Παύλος Παπαδόπουλος

Προσευχή στον Άγιο Απόστολο Ιούδα τον Θαδδαίο

Εορτάζει την 19 Ιουνίου

Ο Ιούδας ο Θαδδαίος, δεν έχει καμία σχέση με τον Ιούδα τον Ισκαριώτη που πρόδωσε τον Θεάνθρωπο. Κατά την Ιεράν Παράδοση της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας, ο Κύριος μας, θέλοντας να αποκαταστήσει το Όνομα του Προδότη Ισκαριώτη, έδωσε στον Ιούδα τον Θαδδαίο, μια ξεχωριστή ευλογία. Μια χάρη, στην οποία, ότι θα ζητάει ο Θαδδαίος από τον Χριστό μας για εμάς,

αυτό θα γίνεται.

Η προσευχή που ακολουθεί είναι ακόμη μια δέηση για μεσιτεία στον Δεσπότη των πάντων ... άλλη μιά προσευχή που βοήθησε κάποιους που συνάντησαν ανυπέρβλητα εμπόδια ,όταν φαινόταν να μην υπάρχει καμιά βοήθεια και είχαν σχεδόν απελπιστεί...

Σαφώς και το θέμα της προσευχής δεν είναι ποσοτικό ...Το ότι έχει σχετιστεί απο κάποιους αδερφούς μας η συγκεκριμένη προσευχή με μιά παράδοση επτά επαναλήψεων επί εννέα ημέρες, είναι κάτι με συμβολική μεν απόχρωση, που θα πρέπει όμως σίγουρα να αξιολογείται με μεγάλη προσοχή και την πάντα απαραίτητη διάκριση... Επ ουδενί λόγω βέβαια δεν θα πρέπει να αντιμετωπίζεται αυτή αλλά και οποιαδήποτε άλλη προσευχή με μια θρησκοληπτική διάθεση ή σαν μαγικό φάρμακο ...Μια τέτοια αντιμετώπιση της προσευχής προσιδιάζει στην πλάνη και σίγουρα δεν αναπαύει κανέναν.... Και ούτε θα πρέπει κανείς να απογοητεύεται αν αυτή ή οιαδήποτε άλλη παράκληση προς τον Τριαδικό Θεό μας , δεν έχει τα επιθυμητά αποτελέσματα

...Το γιατί είναι αυτό που πρέπει να μας απασχολεί σύμφωνα και με τον Ιερό Χρυσόστομο ...

Γιατί λοιπόν ; Γιατί πολλές φορές μόλις πάρουμε αυτό που ζητήσαμε από το Θεό χαλαρώνουμε το ζήλο μας για προσευχή. Άλλοτε γιατί ζητούμε αγαθά που δεν συμφέρουν την ψυχή μας και άλλοτε γιατί δείχνουμε αδιαφορία. Καθυστερώντας ο Θεός να μας δώσει εκείνα που του ζητούμε αυξάνει το ζήλο μας και την επιμονή μας.

Ο Κύριος θέλει να μας διδάξει την συνεχή καταφυγή μας σ' Αυτόν , αναβάλλει, επειδή θέλει να εισπράξουμε το μισθό της υπομονής και επειδή γνωρίζει και την κατάλληλη στιγμή που μας συμφέρει να επιτύχουμε αυτά που επιδιώκουμε.Είτε λάβουμε είτε δεν λάβουμε όσα ζητήσαμε από το Θεό, οφείλουμε να Τον ευχαριστούμε γιατί ο Θεός γνωρίζει καλύτερα από μας το συμφέρον μας...

Η προσευχή:

Αγιώτατε Απόστολε, Άγιε Ιούδα Θαδδαίε, πιστέ υπηρέτη και φίλε του Ιησού, η Ορθοδοξία, σ όλον τον κόσμο σε τιμά και σε επικαλείτε ως Προστάτη των απελπισμένων υποθέσεων, αυτών για τις οποίες έχει χαθεί κάθε ελπίδα.Προσευχήσου για μένα. Είμαι τόσο απελπισμένος/η και μόνος/η. Σε ικετεύω κάνε χρήση αυτής της ιδιαίτερης Χάρης που σου έχει δοθεί, να φέρνεις ορατή και γρήγορη βοήθεια όπου δεν υπάρχει καμμία σχεδόν ελπίδα βοήθειας. Βοήθησέ με τούτη την ώρα της ανάγκης, για να μπορέσω να λάβω την παρηγοριά και την βοήθεια της Αγίας Τριάδος, σ όλες μου τις ανάγκες, δοκιμασίες, και βάσανα (εδώ εκφράζετε το αίτημά σας) και να μπορώ να υμνώ τον Χριστό μαζί με σένα και με όλους τους Ορθόδοξους Χριστιανούς.Υπόσχομαι, ω ευλογημένε Άγιε Ιούδα Θαδδαίε, να ενθυμούμαι πάντοτε αυτή τη μεγάλη Χάρη. Να σε τιμώ πάντοτε, ιδιαίτερα ως τον πιο δυνατό προστάτη μου, και μ ευγνωμοσύνη να ενθαρρύνω την ευλάβεια προς εσένα, ΑΜΗΝ.Είθε το όνομα της Αγίας Τριάδος να λατρεύεται και να υμνείται απ όλους τους Ορθόδοξους Χριστιανούς, στους αιώνες των αιώνων, ΑΜΗΝ.Είθε το όνομα του Κυρίου Ημών Ιησού Χριστού, να υμνείται και να δοξάζεται τώρα και παντοτεινά, ΑΜΗΝ.Άγιε Ιούδα Θαδδαίε δεήσου για μας και άκουσε τις προσευχές μας, ΑΜΗΝ.Ας είναι ευλογημένο το όνομα του Ιησού Χριστού. Ας είναι ευλογημένο το όνομα της Υπεραγίας και Αειπαρθένου Μαρίας. Ας είναι ευλογημένος ο Άγιος Ιούδας ο Θαδδαίος.Σ όλο τον κόσμο και σ όλους τους αιώνες, ΑΜΗΝ.Πάτερ Ημών Χαίρε Μαρία Κεχαριτωμένη, ο Κύριος

μετά Σου. Ευλογημένη συ εν γυναιξί και ευλογημένος ο καρπός της κοιλίας σου,
ο Ιησούς. Υπεραγία Θεοτόκε πρέσβευε υπέρ ημών των αμαρτωλών νυν και αεί
και την ώρα του θανάτου ημών,
ΑΜΗΝ

Αυτή η προσευχή του Αγίου Ιούδα του Θαδδαίου λέγεται όταν συναντάμε
προβλήματα ή όταν δεν φαίνεται να υπάρχει βοήθεια και έχουμε σχεδόν
απελπιστεί. Οι προσευχές του εννεαήμερου απαγγέλλονται επτά (7)* φορές
την ημέρα, επί εννέα (9) συνεχείς ημέρες. Οι προσευχές εισακούονται την
εννάτη και πριν, όταν λέγονται με πίστη και ταπείνωση και ποτέ μέχρι τώρα δεν
απέτυχαν. Θα λάβετε τη Χάριν που ζητάτε από τον Άγιο Ιούδα το Θαδδαίο, όσο
απραγματοποίητη κι αν φαίνεται. Πολλοί άνθρωποι προβληματίζονται με το
επτά(7) φορές την ημέρα και επί εννέα (9) συνεχείς ημέρες. Ο αριθμός επτά (7)
είναι ιερός αριθμός και οι Πατέρες της Εκκλησίας όπως ο Ιερός Χρυσόστομος
τον θεωρούν αριθμό της πληρότητος του Θεού. Δεν είναι τυχαίο ότι η Αγία
Γραφή αναφέρει στην Παλαιά και στην Καινή Διαθήκη πολλές φορές τον
αριθμό επτά (7), π.χ.

Επτά ημέρες δημιουργίας.

Ο Δαβίδ αναγγέλλει « επτάκις τῆς ἡμέρας αἰνέσω Σε Κύριε».

Επτά οι Οικουμενικές Σύνοδοι.

Επτά οι λυχνίες της Αποκάλυψης κτλ.

Ο αριθμός εννέα (9) που αναφέρεται συμβολίζει τα εννέα τάγματα των
Επουρανίων Αγγελικών Δυνάμεων τα οποία αδιάλειπτα προσφέρουν με την
Χάριν του Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ την προστασία τους στους ανθρώπους
και γι' αυτό θέλουμε συμβολικά να τα τιμήσουμε